

MINISTERSTWO KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

*Podsekretarz Stanu
Andrzej Wyrobiec*

Warszawa, dnia 21 września 2015 r.

DWIM/1034/15

Pani
Justyna Duszyńska
Sekretarz
Komitetu Rady Ministrów
do spraw Cyfryzacji
Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji

Szanowna Pani Sekretarz,

w odpowiedzi na informację z dnia 16 września 2015 roku, dotyczącą *projektu ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego*, który będzie przedmiotem obrad na najbliższym posiedzeniu KRMC, w załączeniu przekazuję uwagi Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Z poważaniem

Nazwa projektu dokumentu: *Projekt ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (UC178).*

L.p.	Organ wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi	Propozycja zmian zapisu
1.	MKIDN – DWIM	Art. 6 ust. 4 pkt 3) i 4)	<p>W przedłożonym projekcie ustawy przyjmuje się, iż prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - do których prawa własności intelektualnej przysługują osobom trzecim; - będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych lub archiwów, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych była osoba trzecia, a czas trwania tych praw nie wygasł; - których wytworzenie przez podmioty zobowiązane nie należy do zakresu ich zadań publicznych określonych prawem; - powiązanych z obiektami będącymi depozytami znajdującymi się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, o ile ich właściciele umownie wyłączyli możliwość ich udostępniania lub przekazywania w całości lub w określonym zakresie. <p>Jest to podejście odmienne niż zakładają założenia projektu ustawy o ponownym wykorzystywaniu</p>	<p>MKIDN proponuje przeniesienie pkt 3) i 4) z ust. 4 art. 6 do art. 4 jako pkt 3) i 4):</p> <p>„Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego:</p> <p>(...)</p> <p>3) do których prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), prawa do baz danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), prawa do odmian roślin w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane;</p> <p>4) będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych lub archiwów, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych</p>

		<p><i>informacji sektora publicznego</i> przyjęte przez 4 sierpnia 2015 r. przez Radę Ministrów (<i>Założenia</i>). Wówczas projektodawca wskazywał, iż w stosunku to obydwu wyżej wymienionych kategorii przepisy projektowanej ustawy nie będą miały zastosowania. W <i>Założeniach</i> sytuacja tychże praw uregulowana została w rozdziale 3 „Wyłączenia i ograniczenia stosowania przepisów ustawy” pkt 1) (s. 8-9), a nie w pkt 2 tego rozdziału traktującego o ograniczeniach (s. 9). Jest to zatem całkowite odejście od modelu wyłączeń przyjętego w <i>Założeniach</i>, który – w przeciwieństwie do opiniowanego projektu ustawy – był przedmiotem konsultacji społecznych i dyskusji prowadzonej w gronie przedstawicieli administracji, organizacji społecznych oraz obywateli. Projektowanie przepisów w znacznym stopniu odbiegających od konsultowanych <i>Założeń</i> podważa w swojej istocie zasady Kodeksu Konsultacji opracowanego przez ekspertów społecznych i przedstawicieli administracji podczas warsztatu Kongresu Wolności w Internecie w 2012 r.¹</p> <p>Niezależnie od powyższego, tego rodzaju zmiana niesie za sobą ryzyko słabszej ochrony wymienionych wyżej informacji, a co za tym idzie pogorszenie sytuacji prawnej uprawnionych z tytułu przysługujących im praw. Wobec tego zasadny wydaje się postulat, by powrócić do wyłączenia stosowania przepisów projektowanej ustawy w</p>	<p>lub praw pokrewnych były podmioty inne niż podmioty zobowiązane, a czas trwania tych praw nie wygasł.</p> <p>5) których wytworzenie przez podmioty zobowiązane nie należy do zakresu ich zadań publicznych określonych prawem;</p> <p>6) powiązanych z obiektami będącymi depozytami znajdującymi się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, o ile ich właściciele umownie wyłączyli możliwość ich udostępniania lub przekazywania w całości lub w określonym zakresie;”</p> <p>(pozostałe propozycje zmian w redakcji tego przepisu wynikają z kolejnych uwag)</p>
--	--	---	--

¹ <https://mac.gov.pl/konsultacje/jak-prowadzimy-konsultacje> (dostęp: 17.09.2015)

			stosunku do tych dwóch kategorii informacji.	
2.	MKIDN - DWIM	art. 6 ust. 4 pkt 3)	Należy zwrócić uwagę na zawarte w art. 6 ust. 4 pkt 3) sformułowanie „prawa własności intelektualnej”. Projektodawca w sposób uzasadniony posłużył się przedmiotowym terminem w <i>Założeniach</i> , jednak już w tekście projektowanej ustawy powinien być on określony bardziej precyzyjnie, aby zakres przedmiotowy planowanej regulacji nie budził wątpliwości. Zasadnym byłoby posłużenie się terminologią przyjętą w innych, odwołujących się do praw własności intelektualnej aktach prawnych (np. ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawa o prawie o szkolnictwie wyższym, ustawa o Polskiej Akademii Nauk). Zakładają one wyszczególnienie konkretnych ustaw, do których nie będą miały zastosowania przepisy wdrażanej ustawy.	MKIDN proponuje następujące brzmienie art. 4 pkt 3) – przeniesionego z art. 6 ust. 4 pkt 3): Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego: (...) 3) do których prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), prawa do baz danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), prawa do odmian roślin w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane.”
3.	MKIDN - DWIM	art. 22 ust.6	Powyższa uwaga odnosi się również do art. 22 ust.6, chyba że ze względu na zasady legislacji zostanie wprowadzony określony skrót obejmujący wszystkie ww. kategorie. Dodatkowo, jeżeli w przedmiotowym ustępie mowa o prawach własności intelektualnej, to pojęcie „utwór” użyte na końcu pierwszego zdania, należy zamienić – w przypadku wprowadzenia tego rodzaju skrótu legislacyjnego – na „przedmiot praw własności intelektualnej”.	MKIDN proponuje następujące brzmienie art. 22 ust. 6.: „Art. 22 ust. 6. W przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego ze względu na prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), prawa do baz danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z

				<p>późn. zm.), prawa do odmian roślin w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) przysługujące podmiotom innym niż podmioty zobowiązane, podmiot zobowiązany wskazuje osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada prawa własności intelektualnej, jeżeli jest znana, albo licencjodawcę, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany przedmiot praw własności intelektualnej. (...))”</p>
4.	<p>MKIDN – DWIM</p>	<p>art. 6 ust. 4 pkt 3)</p>	<p>Odnosząc się ponownie do art. art. 6 ust. 4 pkt 3), zastrzeżenia – jako nazbyt potoczne – budzi również sformułowanie „przysługują osobom trzecim”. W tym miejscu należy posłużyć się wyrażeniem: „Przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane”. Pozwoli to uniknąć wszelkich wątpliwości interpretacyjnych, które informacje będą wyłączone spod zakresu ustawy.</p>	<p>MKIDN proponuje następujące brzmienie art. 4 pkt 3) - przeniesionego z art. 6 ust. 4 pkt 3):</p> <p>„Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego: (...)</p> <p>3) do których prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), prawa do baz danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), prawa do odmian roślin w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane.”</p>

	5.	MKiDN – DWiM	art. 6 ust. 4 pkt 4)	Uwaga nr 4 odnosi się również do art. 6 ust. 4 pkt 4). MKiDN proponuje następujące brzmienie art. 4 pkt 4) – przeniesionego z art. 6 ust. 4 pkt 4): „Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego: (...) 4) będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych lub archiwów, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych lub praw pokrewnych były podmioty inne niż podmioty zobowiązane, a czas trwania tych praw nie wygasł.”
	6.	MKiDN – DWiM	art. 22 pkt 6	Uwaga nr 4 odnosi się również do art. 22 ust. 6.: MKiDN proponuje następujące brzmienie art. 22 ust. 6.: „ Art. 22 ust. 6. W przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego ze względu na prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), prawa do baz danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), prawa do odmian roślin w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) przysługujące podmiotom innym niż podmioty zobowiązane, podmiot zobowiązany

			wskazuje osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada prawa własności intelektualnej, jeżeli jest znana, albo licencjodawcę, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany przedmiot praw własności intelektualnej. (...).”	
7.	MKIDN – DWiM	art. 6 ust. 4 pkt 4)	Instytucje, do których odwołuje się projektodawca (muzea państwowe, muzea samorządowe, biblioteki naukowe oraz archiwa) mogą w swoich zbiorach posiadać również przedmioty objęte ochroną na gruncie praw pokrewnych. W związku z tym, nie znajduje uzasadnienia ograniczenie wyłączenia spod przepisów ustawy jedynie do informacji, których pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych była osoba trzecia (podmiot inny niż podmioty zobowiązane). W opinii DWiM przedmiotowe wyłączenie powinno zostać rozciągnięte na cały zakres ustawy o prawie autorskim, tj. zarówno prawa autorskie jak i prawa pokrewne.	MKIDN proponuje następujące brzmienie art. 4 pkt 4) – przeniesionego z art. 6 ust. 4 pkt 4): „Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego: (...) 4) będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych lub archiwów, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych lub praw pokrewnych były podmioty inne niż podmioty zobowiązane, a czas trwania tych praw nie wygasł.”
8.	MKIDN – DWiM	art. 12 ust. 2	Uwaga nr 7 odnosi się również do art. 12 ust. 2.	MKIDN proponuje następujące brzmienie art. 12 ust. 2: „Art. 12 ust. 2. Podmiot zobowiązany określa warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, spełniających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.)), do których przysługują mu

			Artykuł 5 wskazuje, gdzie umieszczane będą informacje, mogące podlegać ponownemu wykorzystywaniu. Wynika z niego, iż w zakresie trybu bezwioskowego, każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego udostępnionych na stronie podmiotowej BIP podmiotu zobowiązanego, w centralnym repozytorium lub udostępnionych/przekazanych w inny sposób. Wydaje się, że brakuje wskazania, iż odnosi się to wyłącznie do informacji udostępnionej w celu ponownego wykorzystywania. W przeciwnym razie może on mylnie sugerować, iż ponownie wykorzystywać można każdą informację umieszczoną w ww. źródłach.	<p>Projektodawca wskazuje, że chodzi o informację udostępnioną „w celu ponownego wykorzystania” w art. 11 ust. 2 i 3. Pominięcie tego warunku w art. 5 pkt 1) i 2) jest więc pewną niekonsekwencją ustawodawcy i może powodować poważne wątpliwości interpretacyjne w kluczowej precyzji dla opinowanej regulacji kwestii.</p>	<p>Wątpliwości może budzić, czy sformułowanie zawarte w art. 10 ust. 2, tzn. „Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do tworzenia informacji sektora publicznego (...) jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań”</p>	<p>autorskie prawa majątkowe lub prawa pokrewne. Podmiot zobowiązany określa warunek ponownego wykorzystywania w szczególności dotyczący obowiązku poinformowania o nazwisku, imieniu lub pseudonimie twórcy lub artysty wykonawcy, jeżeli jest znany.”</p>
9.	MKIDN – DWIM	Art. 5	Artykuł 5 wskazuje, gdzie umieszczane będą informacje, mogące podlegać ponownemu wykorzystywaniu. Wynika z niego, iż w zakresie trybu bezwioskowego, każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego udostępnionych na stronie podmiotowej BIP podmiotu zobowiązanego, w centralnym repozytorium lub udostępnionych/przekazanych w inny sposób. Wydaje się, że brakuje wskazania, iż odnosi się to wyłącznie do informacji udostępnionej w celu ponownego wykorzystywania. W przeciwnym razie może on mylnie sugerować, iż ponownie wykorzystywać można każdą informację umieszczoną w ww. źródłach.	<p>Projektodawca wskazuje, że chodzi o informację udostępnioną „w celu ponownego wykorzystania” w art. 11 ust. 2 i 3. Pominięcie tego warunku w art. 5 pkt 1) i 2) jest więc pewną niekonsekwencją ustawodawcy i może powodować poważne wątpliwości interpretacyjne w kluczowej precyzji dla opinowanej regulacji kwestii.</p>	<p>Wątpliwości może budzić, czy sformułowanie zawarte w art. 10 ust. 2, tzn. „Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do tworzenia informacji sektora publicznego (...) jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań”</p>	<p>MKIDN proponuje następujące brzmienie art. 5:</p> <p>„Art. 5. Każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego:</p> <p>1) udostępnionych w celu ponownego wykorzystywania w systemie teleinformatycznym, a w szczególności na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego lub w centralnym repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662 oraz z 2015 r. poz ...), zwanym dalej „centralnym repozytorium”;</p> <p>2) przekazanych na wniosek o ponowne wykorzystywanie lub przekazanych w innych trybach w celu ponownego wykorzystywania.”</p>
10.	MKIDN – DWIM	art. 10 ust. 2				

			<p>przekraczających proste czynności” równoznaczne jest z użytym z Założeńiach postanowieniem, iż „Podmiot zobowiązany może odmówić realizacji wniosku, gdy konsekwencją wykonania wniosku będzie konieczność dodatkowego opracowania informacji w celu uzyskania zgodności z wnioskiem i wymaga nieproporcjonalnego wysiłku przekraczającego proste operacje na informacji”. Choć przyjęty w Założeńiach model odmowy, sformułowany jest nieprecyzyjnie, ponieważ spójnik „i” łączy sytuacje, które mogą w praktyce wzajemnie się wykluczać, to wydaje się, że projektodawca zakładał, iż podstawą do odmowy udostępnienia informacji do ponownego wykorzystania będzie konieczność wykonania jakiegokolwiek dodatkowego opracowania informacji. Jeżeli natomiast przyjmniemy, że odmowa może nastąpić dopiero wówczas, gdy spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności, to w praktyce możemy spotkać się z licznymi wątpliwościami, jak rozumieć „nieproporcjonalne działania przekraczające proste czynności”.</p>	<p>wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie oraz sporządzenia z nich wyciągów, jeżeli konsekwencją wykonania wniosku będzie konieczność dodatkowego opracowania informacji w celu uzyskania zgodności z wnioskiem.”</p>
11.	MK:IDN – DW:IM	Rozdział 3	<p>Warte rozważenia jest wskazanie w rozdziale trzecim, dotyczącym <i>Warunków ponownego wykorzystywania</i>, iż w razie naruszenia przez podmiot korzystający z informacji sektora publicznego tychże warunków, zastosowanie znajdą przepisy kodeksu cywilnego o niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu zobowiązań. Tego rodzaju norma będzie miała charakter informacyjny, na podobnej zasadzie jak art. 24 wskazuje, iż w zakresie nieuregulowanym ustawą</p>	<p>MK:IDN proponuje następujące brzmienie przedmiotowego odesłania: „Art. (...) W razie naruszenia przez podmiot korzystający z informacji sektora publicznego tychże warunków, stosuje się przepisy kodeksu cywilnego.”</p>

			do wskazanych decyzji stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego, a do skarg, prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Dot. problematyki „odczytu maszynowego”.	„Art. 10 ust. 1 Podmioty zobowiązane, które udostępnią lub przekazują informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, są obowiązane do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, jeżeli to możliwe i uzasadnione ekonomicznie w formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2015 r. poz. ...).”
12.	MKIDN - DFE	Art. 10 ust. 1	Zwracamy uwagę, iż nie wszystkie obiekty mogą łatwo zostać przeniesione do formatu umożliwiającego „odczyt maszynowy” – dotyczy to głównie sfery audiowizualnej. Wydaje się zasadne wprowadzenie zapisu na który zezwala „Dyrektywa reuse” i dodanie sformułowania „jeżeli to możliwe i uzasadnione ekonomicznie” (wyceniona korzyść z tego nie powinna przekraczać kosztu tej operacji).	1. Podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi, bibliotekami publicznymi i archiwami, w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystania (...)
13.	MKIDN, DFE	Art. 17, ust. 1	„Dyrektywa reuse” (art. 6, ust. 2, pkt. c) daje możliwość pobieranie opłat wyższych od opłat krańcowych nie tylko muzeom, ale też bibliotekom oraz archiwom.	„Art. 17 ust. 3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie nakładanych przez podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi, bibliotekami publicznymi i archiwami, biorąc pod uwagę koszty oraz rozsądny zwrot z inwestycji, o których mowa w ust. 2.”
14.	MKIDN, DFE	Art. 17, ust. 3	Nawiązując do uwagi nr 2 i zapisów „Dyrektywy reuse”, wydaje się uzasadnione, aby maksymalne stawki zostały także określone dla bibliotek publicznych, bibliotek naukowych i archiwów.	
15.	MKIDN	Art. 2	Propozycja dodania ust. 2, 3 i 4, które będą	„2. Informacjami sektora publicznego

	(DDK)	<p>określać katalog przykładowy informacji publicznej w muzeach, archiwach i bibliotekach, ze względu na które projekt został opracowany. Katalog przykładowy jest wskazany w części „Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy” Założeń do projektu ustawy i został do nich wprowadzony jako spełnienie postulatu muzeów, archiwów i bibliotek oraz MKiDN. Wymienienie katalogu przykładowego jedynie w uzasadnieniu ustawy nie wypełni zdania, dla którego został stworzony, tzn. uczytelnienia zakresu przedmiotowego ustawy i ułatwienia jej wykonania tak dla podmiotów zobowiązanych jak potencjalnych wnioskodawców.</p> <p>Obecne ust. 2 i 3 powinny być oznaczone jako ust. 5 i 6</p>	<p>udostępnianymi lub przekazywanymi w celu ponownego wykorzystywania przez muzea są w szczególności wizerunki muzealiów w rozumieniu art. 25a ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r. poz. 987 oraz z 2015 r. poz. ...) oraz powiązane z nimi treści powstałe w wyniku realizacji celów, o których mowa w art. 1 tej ustawy, takie jak:</p> <p>1) dokumentacja wizualna muzealiów (fotografie, skany) będąca ich odzworowaniem spełniającym funkcje wyłącznie rejestrowe;</p> <p>2) informacje identyfikacyjne muzealiów zawarte w inwentarzach i kartach ewidencyjnych sporządzanych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach (Dz. U. Nr 202, poz. 2073);</p> <p>3) opisy muzealiów i ich kolekcji sporządzane na potrzeby wystaw stałych i czasowych oraz informacje i komunikaty prasowe dotyczące muzealiów i ich kolekcji;</p> <p>4) informacje o wartościach i treściach muzealiów;</p> <p>5) informacje dotyczące wystaw stałych i czasowych, zajęć, wydarzeń i programów edukacyjnych oraz działalności wydawniczej i poszczególnych publikacji muzeum, w tym informacje dotyczące planowania, realizacji i treści wystaw stałych i czasowych, zajęć, wydarzeń i programów edukacyjnych oraz publikacji.</p> <p>3. Informacjami sektora publicznego udostępnianymi lub przekazywanymi w celu ponownego</p>
--	-------	--	--

				<p>wykorzystywania przez archiwa są w szczególności reprodukcje materiałów archiwalnych w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698, z późn. zm.³⁾), a także treść tych materiałów.</p> <p>4. Informacjami sektora publicznego udostępnianymi lub przekazywanymi w celu ponownego wykorzystywania przez biblioteki są w szczególności reprodukcje materiałów bibliotecznych w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908 oraz z 2013 r. poz. 829⁴⁾) oraz inne treści służące realizacji zadań bibliotek, o których mowa w art. 4 tej ustawy, takie jak:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) elektroniczne katalogi bibliotek; 2) zawierające informacje o zasobach poszczególnych bibliotek oraz kartoteki haseł wzorcowych; 3) publikacje elektroniczne zasobów będących w domenie publicznej, a także bibliograficzne bazy danych.” <p>³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, z 2014 r. poz. 822 oraz z 2015 r. poz. 566 i 978.</p>
16.	MKiDN (DDK)	Art. 11 ust. 1 pkt 4	Na końcu zdania winno być zamieszczone odesłanie do art. 22 poświęconego instytucji sprzeciwu, aby czytający wiedział, że jest ona uregulowana w dalszej części ustawy.	<p>⁴⁾ informacje o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie oraz o prawie do sprzeciwu na podstawie art. 22 ust. 2;”</p>
17.	MKiDN	Art. 12 ust. 1	Przepis powinien być doprecyzowany o zastrzeżenie –	„Art. 12. 1. Informacje sektora publicznego

	(DDK)		w taki sposób, w jaki uczynione jest to w art. 23b ust. 1 udiip, do którego wprost odwołują się Założenia w pierwszym zdaniu części 4 „Warunki ponownego wykorzystania”	udostępnia się lub przekazuje w celu ich ponownego wykorzystywania bezwarunkowo, z zastąpieniem ust. 2 i art. 13 ust. 1 i 2.
18.	MKIDN (DDK)	Art. 13 ust. 2 pkt 1	Obecne brzmienie przepisu dot. „odznak o charakterze martyrologicznym” jest nonsensowne i niezgodne z treścią Założeń, które w czwartym akapicie części 4 „Warunki ponownego wykorzystania” stanowią wprost, że chodzi o „ zbiory o charakterze martyrologicznym ”.	„2. Podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi, muzeami samorządowymi, bibliotekami publicznymi, bibliotekami naukowymi lub archiwami mogą określać inne niż wymienione w ust. 1 warunki ponownego wykorzystania ograniczające wykorzystywanie informacji sektora publicznego: 1) w działalności komercyjnej lub na określonych polach eksploatacji, jeżeli dotyczą zbiorów o charakterze martyrologicznym oraz zawierają godło, barwy i hymn Rzeczypospolitej Polskiej, a także hebry, reprodukcje orderów, odznaczeń lub odznak honorowych, odznak lub oznak wojskowych bądź innych odznaczeń;”
19.	MKIDN (DDK)	Art. 13 ust. 2 pkt 2	Poprawka precyzuje brzmienie przepisu, które winnoby być spójne z ujęciem prezentowanym w obecnym brzmieniu przepisu art. 6 ust. 4 pkt 2 („Prawo do ponownego wykorzystywania podlega ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego (...) powiązanych z obiektami będącymi depozytami...”	„2) do działalności niekomercyjnej, jeżeli są powiązane z obiektami objętymi roszczeniami osób trzecich lub niebędącymi własnością podmiotu zobowiązanego;”
20.	MKIDN (DDK)	Art. 17 ust. 2	Eliminacja sprzeczności: Przepis art. 17 ust. 2 projektu ustawy stanowi, iż w muzeach państwowych i samorządowych przy ustalaniu wysokości opłat w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego	„2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy tych kosztów wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, jednak nie wyższym niż 5 punktów

			<p>„uwzględnia się także koszty gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji”. Taka redakcja przepisu sugeruje, iż przy obliczaniu wysokości opłat należy także uwzględnić koszty przygotowania i przekazania informacji. Takie rozwiązanie jest jednak niespójne z przepisem art. 17 ust. 3, zgodnie z którym maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystanie nakładanych przez podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi określa się „biorąc pod uwagę koszty oraz rozsądny zwrot z inwestycji, o których mowa w ust. 2”, tym samym biorąc pod uwagę wyłączenie koszty gromadzenia, produkowania, reprodukcji, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw. Przyjęte rozwiązanie jest również sprzeczne z przepisem art. 6 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, gdyż zgodnie z tym przepisem opłaty pobierane przez biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea i archiwa nie mogą być wyższe niż koszty „gromadzenia, produkowania, reprodukcji i rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji”. Należy zatem wyeliminować sprzeczność pomiędzy ww. przepisami.</p>	<p>procentowych powyżej stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego.”.</p>
21.	MKiDN (DDK)	Art. 25 pkt 2	<p>W zakresie zmian w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach</p>	<p>„Art. 16b [...] 3. Materiały archiwalne podlegają udostępnianiu nie wcześniej niż w przypadku:</p>

			<p>niezbędne jest skorelowanie projektu ze znowelizowanymi przepisami ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1741, z późn. zm.). Skróceniu uległ – ze 100 do 80 lat - okres, po którego upływie urzędy stanu cywilnego przekazują archiwom państwowym księgi/akty małżeństw i zgonów. Odpowiednio skorygować należy karencję udostępniania tych dokumentów.</p>	<p>1) aktów stanu cywilnego lub ksiąg stanu cywilnego, od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło odpowiednio sporządzenie aktu lub zamknięcie księgi, dotyczących: a) urodzeń – po 100 latach, b) małżeństw i zgonów – po 80 latach;”</p>
22.	MKIDN (DDDK)	Art. 28	<p>W związku z aktualną treścią przepisów art. 25 i 25a ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach dotyczących pobierania i ustalania opłat m.in. za „kopiowanie, sporządzanie reprodukcji lub fotografii” oraz za udostępnianie wizerunków muzealiów, z wykorzystaniem informatycznych nośników danych”, prawa dyrektora do ustalania wysokości opłat (lub zwalniania z nich) wydaje się uzasadnione uzupełnienie art. 28 projektu ustawy dotyczącego zmian w ustawie o muzeach o przepis usuwający potencjalną sprzeczność między przepisami projektowanej ustawy a ustawy obowiązującej w zakresie dotyczącym muzeów.</p>	<p>„Art. 28. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r. poz. 987) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art 25 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku ustalania i pobierania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, podejmowane w ramach udostępniania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania stosuje się przepisy ustawy z dnia o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2015 r. poz.)”; 2) w art. 25a po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku ustalania i pobierania opłat za udostępnianie wizerunków muzealiów z wykorzystaniem informatycznych nośników danych jako informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 25 ust. 4.”;</p>

			<p>3) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu: „Art. 31a. Dostęp do informacji służących zapewnieniu bezpieczeństwa muzealnym ze względu na ochronę przed zagrożeniem pożarowym, kradzieżą i innego rodzaju niebezpieczeństwem, które grozi zniszczeniem lub utratą zbiorów, podlega ograniczeniu..”</p>
23.	<p>MKIDN - NDAP</p>	<p>Art. 25 pkt 1 lit. b</p>	<p>W projektowanym, zmienionym przedmiotową ustawą brzmieniu art. 16 ust. 2a ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (unza) występuje zwrot „danych zawartych w materiałach”. Termin „materiały”, użyty bez dodatkowego określenia, nie ma jednak charakteru ustawowego; powinno być: „danych zawartych w materiałach archiwalnych”</p>
24.	<p>MKIDN - NDAP</p>	<p>Art. 25 pkt 2</p>	<p>W dodanym projektowaną ustawą art. 16a ust. 4 pkt 1 lit. a ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (unza) -wprowadzonym w wyniku uwagi KPRM użyto zwrotu „zapoznania się z tymi materiałami”, który jest językowo błędny i nie odpowiada założeniom odnośnie do umieszczenia ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego w katalogu form korzystania z materiałów archiwalnych. Proponowano pierwotnie w tym miejscu zwrot „mającym charakter naukowy”, co poprawnie oddawało intencje projektu.</p>
			<p>b) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Archiwa państwowe wykonują usługi archiwalne w zakresie wyszukiwania informacji i danych zawartych w materiałach archiwalnych, przetwarzania tych informacji i danych, a także sporządzania wyciągów, wypisów, odpisów albo odwzorowań wizualnych bądź dźwiękowych tych materiałów, włącznie z metadanymi odwzorowań cyfrowych.”</p> <p>„4. Korzystanie z materiałów archiwalnych służy w szczególności: 1) celom poznawczym: a) mającym charakter naukowy, b) związanym z zaspokajaniem osobistych potrzeb informacyjnych, c) wynikającym z innych przyczyn, które wymagają pozyskania wiedzy o rzeczywistości przeszłej i obecnej;”</p> <p>Wariant: „4. Korzystanie z materiałów archiwalnych służy w szczególności: 1) celom poznawczym, w tym związanym z</p>

				badaniami naukowymi albo zaspokajaniem osobistych potrzeb informacyjnych.”
--	--	--	--	--